

מאורות אל העבר

כז סיון תשן | 20/06/1990

מאת לא ידוע -ויקפדיה נחלת הכלל

משורר הילדים

את לוח השנה של ילדי ישראל מלווים שריו כבר קרוב למאה: "שנה טובה" בפרוס תשרי; מגוון שירי החנוכה, מ"נר לי דקיק" ועד "חנוכה חגיפה", בואכה "אני פורים"; סיפורי "אגוז של זהב" בפסח; "הוא היה גיבור" בל"ג בעומר; ו"סלינו על כתפינו" בשבועות. שמונה מאות סיפורים, שש מאות שירים ומאה ספרים הותרו אחריו ליון קיפניס, שנולד בשנת 1890 בפולין, ונפטר שְׁבַע ימים ושירים בכ"ז בסיוון תש"ן (20.6.1990) בתל אביב. זמן קצר לאחר עלייתו לארץ ולימודיו בבית הספר "בצלאל" בימי העלייה השנייה, התבקש קיפניס לסייע בכתיבת שירים וחומרי למידה בעברית לילדי הגנים ולתלמידי הכיתות הנמוכות, מלאכה שממנה לא פסק עד יומו האחרון. הוא הוביל את ילדי הארץ לחפש את "הרקפת שמתחת לסלע", דרבן את בוני המולדת ב"מי יבנה בית בתל אביב", וטיפח ערכים של מסירות, משפחתיות עזרה לזולת והתנדבות, תוך שהוא עוסק בניהול בית יתומים ומוסדות חינוך, וכן בהפקת הצגות תיאטרון לילדים. בשירו האחרון "אסיף", שנכתב מעט לפני פטירתו, כתב: "מה הבשילו תלמי מזמורי / ושדה סיפורי מה הניב!", וראויים הדברים לכותבם.

